

Glasilo DZC Janeza Levca

USTVARJAMO VEZI

Številka 5/6

Izdaja:

Delovni in zaposlitveni center Janeza
Levca, Karlovška cesta 18, Ljubljana

Urednika:

Karmen Sadar, Blaž Horvat

Pomoč pri pisanju in oblikovanju
člankov:

Karmen Sadar, Silvia Tavčar, Blaž
Horvat

Naklada:

150 izvodov

Izid:

December 2021

UVODNI NAGOVOR DIREKTORJA

Draga bralka, dragi bralec!

Leti 2020 in 2021 sta bili za delovanje naše ustanove posebni, saj smo ju zaradi širitve korona virusa, večino preživeli v nenehni skrbi za zdravje vseh zaposlenih in njihovih družin. Kljub temu sem ponosen, da smo dejavnost izpeljali, čeprav je bila prisotnost v prostorih hiše okrnjena. Pozitivno je, da smo obdržali vsaj minimalno delo tudi v knjigoveznici in s tem obdržali dober poslovni odnos do naših naročnikov. Pozitivno je tudi to, da smo se zblížali s starši, saj smo bili z njimi v stalnem stiku. Medsebojni odnos se je odražal v zaupanju in razumevanju in solidarnosti. Pokazali smo, da skupaj zmoremo več.

Skrbovin'ca, kjer prodamo večino izdelkov naše »kreativne« delavnice, je delovala z zmanjšano močjo in seveda je bila prodaja precej nižja kot v letu 2019. Ampak tudi to stanje se bo popravilo, pričakujemo da kmalu.

Tudi ta številka časopisa je bogata po vsebini, združuje prispevke iz let 2020 in 2021, zaradi česar je številka dvojna. Karmen, ki je izvedla več intervjujev navaja, da sta bila dva še posebej pomembna: intervju z županom Mestne občine Ljubljana ter z Varuhom človekovih pravic. Premagala je tremo in oba intervjuja profesionalno izvedla. Kako smo korono preživljali v Skbovin'ci, je v intervjuju povedal Emir, kako pa smo jo doživljali v naši hiši pa je spregovorila Elvira. Eden izmed osrednjih delov časopisa je intervju z Mišom. Pripoveduje o 40

letnem delu v knjigoveznici. Čestitke Mišu za ta intervju in seveda za 40 let dela.

Čestitke gredo seveda tudi uredniškemu odboru časopisa, da ste ga, vsaj večino, uspeli pripraviti v koronskih letih 2020 in 2021. Zahvala gre predvsem Karmen, pogonski sili časopisa in tudi »glavni« novinariki pa seveda tudi Silviji in Blažu, ki sta usmerjala dejavnosti pri nastajanju časopisa.

Uvodni nagovor urednikov

Veseli smo izdaje nove številke glasila DZC Janeza Levca. Med intervjuji izpostavljammo dva: z županom Zoranom Jankovičem ter Varuhom človekovih pravic, Petrom Svetino. Zadovoljni smo, da sta se odzvala in privolila v intervju.

INTERVJU Z ŽUPANOM ZORANOM JANKOVIĆEM

Povejte mi nekaj o sebi?

Imam 42 let delovne dobe. Končal sem Ekonomsko fakulteto v Ljubljani. Poročen sem 46 let. Imam 2 sinova, ki sta stara 41 in 45 let, ter vnuka, 16 let, in dve vnukinji 14 in 8 let. Vsi se dobro razumemo. Zadnja 4 leta hodim redno na Golovec. Tam je najlepše in najbolj uživam. Imam najboljše sodelavce. Tako da ... moje življenje je lepo.

Kaj najraje počnete v prostem času?

Zadnji teden julija sem bil en teden na dopustu. Najraje imam sobote in nedelje, ko sem

največkrat na gradbiščih, kjer na terenu spremljam potek del. Imamo veliko novih projektov, trenutno jih izvajamo okoli 160. Rad hodim po ulicah Ljubljane, srečujem Ljubljančanke in Ljubljančane ter se z njimi pogovarjam. Menim, da je to bistvo mojega dela.

Kateri je vaš najljubši kotiček v Ljubljani?

To vprašanje je težko. Ne morem reči, kateri mi je najljubši. Je veliko lepih kotičkov v Ljubljani. Zelo rad imam Golovec. Vendar kamor koli grem, mi je lepo. Vsa Ljubljana je lepa in kot vedno pravim, je zame najlepše mesto na svetu.

Zakaj vam je Golovec tako všeč?

Golovec je mesto, kjer se lahko sproščam in mi daje veliko energije. Je način zdravega življenja. Zjutraj ob 6. uri je na Golovcu izjemno lepo, mirno. Ja, v bistvu pomeni zdrav način življenja in obenem dobiš energijo za ves dan.

Kaj je najtežje in kaj najlažje, ko ste župan Ljubljane?

Biti župan Ljubljane je zame lepo in lahko. Ni najtežje stvari, ker imam najboljšo ekipo sodelavk in sodelavcev. Vse projekte izvajamo v dobro naših meščanov. Teh je bilo v 14 letih že okoli 2.200. Trenutno imamo v teku 160 projektov. Včasih se pojavijo kakšni problemi, ki jih uspešno rešujemo. Ne vidim, da bi bilo kaj težkega.

Kakšni projekti pa so v teku sedaj?

Trenutno potekajo različni projekti. Urejamo komunalno infrastrukturo tam, kjer je to potrebno, nove kolesarske steze v sklopu prenove Tržaške in Dunajske ceste, Industrijsko cesto v Zalogu ... Posodabljammo vozni park

avtobusov in stare menjamo z novimi, ki so okolju prijazni in vozijo na plin. Končujemo novo zavetišče za zapuščene živali Gmajnice. Prenavljamo tudi nekaj vrtcev in šol. Gradimo plinsko-parno enoto, projekt, ki bo omogočal ogrevanje na plin, in prenavljamo Cukrarno. Gradimo številna neprofitna stanovanja. Skratka, v Ljubljani res ni nikoli dolgčas.

Ali nameravate kandidirati na naslednjih volitvah za župana?

Tega še ne vem. Odvisno od počutja, zdravja in želje Ljubljančanov. Ta trenutek, ko me to sprašujete, nimam nobenega notranjega odziva.

Kako mislite, da je v Ljubljani poskrbljeno za invalide in osebe s posebnimi potrebami?

Mislim, da je zelo dobro poskrbljeno. Včasih oseba na invalidskem vozičku ni mogla v Mestno hišo, sedaj je na voljo dvigalo. Tudi avtobusi so prilagojeni invalidom, tako kot bivalne enote in neprofitna stanovanja. Dober primer je tudi Skrbovin`ca, kjer se prodajajo vaši in izdelki drugih podobnih zavodov v centru Ljubljane. Vse se da, samo če se hoče in če za to obstaja volja. Sprejmeš odločitve in narediš tisto, kar lahko in kar je prijazno za vse. Ko občina poskrbi za najranljivejše, otroke, starejše in osebe s posebnimi potrebami, takrat je prijazna za vse. Imamo tudi kavalirje, ki brezplačno vozijo po mestnem središču ter veliko pomagajo starejšim in nemočnim.

Ko smo za direktorja našega stanovanjskega sklada imenovali osebo na invalidskem vozičku,

so nekateri ugibali, kako bo obiskoval gradbišča. Rekel sem, da dokler sem jaz tukaj, bom namesto njega hodil po gradbiščih. Ljudje smo si različni. Ampak moramo živeti skupaj, drug z drugim, in se spoštovati. Tudi Janez Levec je izjemna ustanova, res vrhunska. Vaš direktor je odličen človek in velik strokovnjak na svojem področju. (Karmen: Strinjam se z vami.)

S pomočjo Mestne občine Ljubljana smo dobili hišo na Tržaški cesti, kjer DZC deluje. Prav tako smo dobili Skrbovin`co, skupaj še s 3 VDC-ji, kjer predstavljamo in prodajamo svoje izdelke. Ali ste že bili v Skrbovin`ci?

Enkrat tedensko obiščem Skrbovin`co. Tudi danes sem bil tam. Z Matejem, ravnateljem CJL, sva se dogovorila, da tam naredimo trgovinico, skupaj s

še drugimi VDC-ji. Mislim, da je mestno središče dobra lokacija, obišče jo lahko veliko ljudi. Zakaj bi izdelke imeli samo v svoji hiši. V Skrbovin`ci jih lahko vidi več ljudi.

Kako gledate na razvoj Skrbovin`ce v zadnjih 3 letih?

Kot izjemen. Lepota teh izdelkov je, da imajo svoj smisel. V bistvu je to potrditev dobrega dela. Ime Skrbovin`ca mi na začetku ni bilo preveč všeč, ker ga tujci ne razumejo. Sicer pa pove vašo poanto. (Karmen: Tudi meni ni všeč.) Zelo pomembna je tudi lokacija, kje se trgovina nahaja. V Mercatorju so bila tri zlata pravila glede trgovine: lokacija, lokacija in lokacija. Očitno ta veljajo tudi na tem področju.

Kakšni so načrti v prihodnje glede vključevanja ljudi s posebnimi potrebami?

Rekel bom tako, da se navezujem na vas, Janez Levec je velika trdnjava z močno kulturo. Na Karlovški ulic bomo zadaj za hišo porušili garaže in naredili učne delavnice. Upam, da se čim več oseb vključi v ta projekt. Želel bi si tudi, da se čim več ljudi vključi v delovanje mesta. Dober primer je Sašo Rink. Je oseba na invalidskem vozičku, ki je izvrsten direktor Javnega stanovanjskega sklada MOL. Vključevanje v družbo pomeni, da družba takšnih ljudi ne zavrača. Ljudje so tudi bolj motivirani. Takšno je moje mnenje. In še enkrat bom povedal – biti prijazen do starejših in invalidov pomeni, da si prijazen do vseh. Ta različnost družbo bogati.

Poleti smo odkrili spomenik, posvečen 100. obletnici priključitve Prekmurja in združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom. Na dogodku je bilo okrog 1000 ljudi, veliko jih je prišlo iz Prekmurja. Bili so prisotni tudi trije živeči predsedniki: Milan Kučan, Danilo Türk in Borut Pahor. (Karmen: Samo Drnovška ni bilo.) Bilo je lepo, imeli smo tudi bograč. Verjamem v to, da različni lahko živimo skupaj, mogoče zato, ker sem »čistokrvni mešanec«. Pri 12. letih sem prišel v Ljubljano. Mama je Slovenka, oče Srb. Ljudje smo si različni, ampak se med seboj spoštujemo. In tako je prav. Verjamem v to, da lahko živimo skupaj, ob tem pa spoštujemo vse različnosti, kar je tudi vodilo, ki poganja svet.

Intervju v avgustu 2020 opravila: Karmen Sadar

OBISK V SKRBOVIN'CI 2020

Ime mi je Karmen. Marca je Silvija določila, da grem z njo zjutraj približno ob 8. uri iz DZC-ja v Skrbovin'co. Šli sva z njenim avtom. Z avtom sva šli do Karlovške, kjer je Silvija parkirala. Oglasili sva se pri skupini Boštjana Kotnika. Gospoda Boštjana sem prvič spoznala v živo, čeprav sva prijatelja na facebooku. Potem, ko se je Silvija pogovorila z gospodom Kotnikom, sva s nesli izdelke v Skrbovin'co. Šli sva peš po stari Ljubljani. Silvia mi je rekla, naj ji povem, ko ne bom mogla več hoditi, da bo poklicala kavalirja. Nekaj časa sem hodila in hodila, noge so me že bolele, vendar ker sem trmasta, nisem Silviji nič rekla. Silvia je sama opazila, da že težko hodim in poklicala kavalirja. Kavalir je prišel in naju pobral pri Drugi violini. Zapeljal naju je točno do

Skrbovin'ce. Narejene izdelke sva zložili tja, kamor spadajo. Silvia je šla v bližnji bar, kjer prodajajo kavo in nama jo prinesla. Ravno, ko sva s Silvijo hoteli oditi, je v Skrbovin'co vstopil direktor. Silvia je hotela poklicati kavalirja, mene pa je bilo sram pred direktorjem in sem jo prosila, naj še malo počaka. Silvia ni hotela počakati in je kar poklicala kavalirja. Ko je kavalir prišel, je odhajal tudi direktor in se tudi on peljal s kavalirjem. Iz Skrbovin'ce sva s Silvio odšli okoli 12. ure. Prvič sem bila v Skrbovin'ci in verjetno ne bom nikoli več šla, saj Silvia potrebuje močne fante, ki bodo nosili izdelke. Sedaj jih je nosila sama in ni hotela, da ji pomagam.

Avtorica: Karmen Sadar

INTERVJU Z EMIRJEM IZ SKRBOVIN`CE

Povej nekaj o sebi?

Sem Emir Okanović. Star sem 42 let. Živim v Ljubljani. Sem invalid na vozičku in že 2 leti zaposlen v Skrbovin`ci.

Katero šolo si delal?

Najprej sem delal 5 let osnovne šole, potem pa šolo s prilagojenim programom v Vipavi. To je bila šola za otroke z motnjo v telesnem in duševnem razvoju. Potem sem bil po 8. letu poslan v Kamnik, kjer je tudi takšna šola. Nadaljeval sem šolanje na Fakulteti za upravo.

Kdaj se je odprla Skrbovin`ca in si začel delati?

Odprla se je junija 2017. Delal sem že prej kot prostovoljec v tem prostoru. Redno zaposlen sem sedaj 2 leti.

Na kratko predstavi Skrbovin`co?

Skrbovin`ca je v bistvu točka, kjer se prodajajo izdelki štirih varstveno delovnih centrov iz Ljubljane. To so DZC Janeza Levca, VDC Tončke Hočevar, Sonček in Želva. Vsi se trudijo, da so izdelki čim boljši. Cilj je, da prodamo čim več izdelkov in da so uporabniki vključeni.

Pri delu v Skrbovin`ci se vključujemo tudi uporabniki. Kakšne so tvoje izkušnje s tem?

Moje izkušnje z uporabniki so dobre. Uporabniki so ljudje, kot vsi drugi. Imajo svoje dobre in slabe lastnosti. Moramo se prilagajati eden drugemu. Če prihaja do manjših težav, jih rešujemo tukaj.

Če so pa kakšni večji problemi se pogovorimo z mentorji.

Kakšno je tvoje delo v Skrbovin`ci?

Moje delo je raznoliko, pestro in aktivno. V glavnem delam vse – od pospravljanja do prodajanja do promocije izdelkov. Dela nikoli ne zmanjka. Vedno si ga najdeš, da ti ni dolgčas.

Kaj je najboljše in kaj najslabše pri delu v Skrbovin`ci?

Najboljše je to, da je delo raznoliko. Nikoli ni dolgčas. Najslabše pa to, da nimam dostopa do našega stranišča in kuhinje, ker sem na vozičku. Moram iti na javni WC, ki je za vogalom.

Kakšni so odzivi kupcev in lokalne skupnosti?

Kupci so predvsem pozitivno presenečeni nad samo ponudbo. Da tako lepe in uporabne izdelke delajo osebe s posebnimi potrebami.

Kaj se najbolj prodaja?

Različno, ob različnem času. Vsak VDC ima svoj izdelek, ki je uporaben. Trenutno se pri Želvi najbolj prodajajo zmaji. Pri Tončki Hočevar gredo najbolj magnetki. Maske se najbolj prodajajo pri

Sončku. Pri Janezu Levcu pa trenutno vase. To je zelo odvisno od sezone.

Kdo več kupuje, turisti ali Slovenci?

Zaenkrat še vedno turisti. V situaciji, v kateri se trenutno nahajamo, se pojavljajo tudi domači gosti in nakupujejo. Vidijo, da so izdelki dobri in visoke kvalitete.

Katere tuje jezike govoriš?

Zelo dobro govorim angleško, nemško in francosko. Razumem italijansko. Moj materni jezik je bosanski. Razumem se z vsemi kupci.

Kako se pripelješ v Skrbovin`co?

Z avtobusom.

Intervju opravila Karmen Sadar

INTERVJU Z ELVIRO AGIĆ KEK O UKREPIH MED EPIDEMIJO

Kakšna je vaša vloga v DZC-ju?

Sem strokovni vodja v DZC Janeza Levca. Skrbim za izvajanje storitve vodenje, varstvo in zaposlitev pod posebnimi pogoji v DZC Janeza Levca v skladu s strokovnimi in zakonskimi pravili.

Ali ste spremljali situacijo širjenja korona virusa v tujini?

Ja, seveda. Ves čas jo spremljam.

Ste pričakovali, da bo tudi v Sloveniji tako?

Ja. Glede na to kako je šlo drugje, sem pričakovala.

Kakšni so bili ukrepi v DZC-ju?

Sprejeli smo več ukrepov. Najprej je ministrstvo marca razglasilo, da varstveno delovni centri začasno prenehajo izvajati storitev vodenje, varstvo in zaposlitev pod posebnimi pogoji v naši ustanovi in da uporabniki ostanejo doma. Nekateri zaposleni so delali naprej v DZC Janeza Levca, nekateri so delali od doma. V začetku maja smo začeli s postopnim vključevanjem uporabnikov nazaj v DZC Janeza Levca. Pred tem smo pripravili higienske ukrepe za zaščito in preprečevanje okužbe, ki veljajo ves čas.

V DZC stalno izvajamo sledeče ukrepe: v službo pridemo zdravi, upoštevamo varnostno razdaljo med nami, redno si umivamo roke, uporabljamo razkužila, pazimo na higieno kašlja, nosimo zaščitno masko, prezračujemo prostore, pazimo na medsebojno druženje in drugo. Prav tako

upoštevamo ukrepe, ki nam jih določi vlada ali ministrstvo.

Ali se uporabniki držimo navodil, ki ste nam jih dali in ali imate kakšne pripombe?

Mislím, da se uporabniki držijo navodil in se pri tem potrudijo. Lahko se jim zahvalim za tako dobro sodelovanje. Je pa potrebno, da se pogosto spomnimo zakaj so potrebni ukrepi ter kako se zaščitimo pred okužbo in kaj moramo narediti. Zadovoljna sem, da se pri nas držimo navodil. Z zaščito pred okužbami se bomo ukvarjali tudi v prihodnje, prav tako mislim, da bo potrebno nekatere ukrepe, kot je recimo higiena rok, dosledno upoštevati ves čas.

Zakaj je pomembno, da se držimo navodil, ki ste nam jih dali?

Zato, ker s tem zaščitimo sebe, svoje zdravje in zdravje drugih ljudi okoli nas. Odgovorni smo, ko pomislimo tudi na druge ljudi okoli nas, ki bi lahko

zboleli. Delamo skupaj s sodelavci in vsi gremo po službi domov. Doma imamo družino, tudi njih je potrebno zaščititi. Temu se reče, da si odgovoren. Skrbiš zase in za druge.

Kdaj mislite, da bomo spet lahko normalno delali?

Mislim, da tega nihče točno ne ve. Verjetno takrat, ko ne bo več take nevarnosti okužbe in bomo imeli cepivo. Ker sedaj še nismo varni pred virusom, je važno, da se držimo ukrepov in varujemo sebe, svoje sodelavce, prijatelje, družino in širšo okolico.

Kaj je bilo pri delovanju DZC-ja v času epidemije korona virusa najtežje?

Težko povem. To bom lahko povedala, ko bo enkrat konec. Trenutno se največ ukvarjamo z

izvajanjem ukrepov, kot so umivanje rok, učenje vzdrževanja varnostne razdalje, nošenje zaščitne maske.

Kaj ste se naučili v času korona virusa, kar nam lahko koristi v prihodnje?

Nekaj stvari sem na novo spoznala in spoznavam še naprej. Začelo se je s spremembami okoli nas, ki so nastale. Doživljali smo, da se naše vsako dnevno življenje lahko hitro spremeni in da imamo naenkrat nova pravila, ki se jih moramo držati. Naenkrat smo ostali doma. Vsak od nas sprejema spremembe drugače. Zavedali smo se kako važno je zdravje. Nekateri zaposleni smo začeli delati doma in to je bila spet sprememba.

Tako kot mnogi drugi sem se pogosto vprašala: kako si lahko, kljub omejitvam okoli mene, drugače organiziram življenje in sem še vedno

zadovoljna? Lahko se potrudimo in imamo boljše odnose z bližnjimi, ker smo naenkrat ves časa s svojo družino.

Lahko se posvetimo drugim stvarem v življenju, za katere prej nismo imeli časa. Vprašamo se lahko kaj je v našem življenju najbolj pomembno?

Intervju opravila Karmen Sadar

INTERVJU S SILVIO TAVČAR

Katero šolo si končala?

Končala sem Srednjo vzgojiteljsko šolo in Fakulteto za socialno delo.

Katera je bila tvoja druga želja, kaj bi bila po poklicu?

Moja druga želja je bila, da bi bila vzgojiteljica v vrtcu.

Zakaj si se odločila za delo z osebami s posebnimi potrebami?

Ker sem po poklicu socialna delavka in zelo rada delam z ljudmi.

Ali ti je kdaj žal, da si se za to odločila?

Nikoli.

Če bi se še enkrat odločila za ta poklic ali bi se odločila enako?

Vsekakor bi.

Koliko let si z nami v DZC-ju?

V DZC-ju sem od februarja 2014.

Ali je težko delati z nami?

Nikakor ne. Delo z vami me vsak dan veseli in bogati z izkušnjami. Uživam z vami in med vami.

Kje si delala preden si se zaposlila v DZC-ju?

Prej sem delala na združenju Šent. Tam sem delala 7 let. Delala sem z ljudmi, ki imajo težave v duševnem zdravju.

Kaj delaš v prostem času?

Prosti čas najraje preživljam s hčerko Viktorio in možem Krstanom. Radi hodimo na izlete.

Katera je tvoja neuresničena želja?

Rada bi videla druge konce našega planeta. Kako živijo drugi ljudje. Toliko nas je na tem svetu in vsi smo si tako različni. To bi bilo zanimivo doživeti.

Koliko časa si že vegetarijanka?

Že od rojstva. Mama in oče sta tudi vegetarijanca.

Zakaj si se za to odločila?

V prvi vrsti sta bila mama in oče vegetarijanca. Kasneje mi je to prišlo v navado. Sedaj je to zame način življenja.

Intervju opravila Karmen Sadar

DRUŽENJE NA ROŽNIKU 2020

V SREDO DNE 12. 2 .2020 JE BIL ORGANIZIRAN SPREHOD IN DRUŽENJE NA ROŽNIKU. DOBILI SMO SE OB 15. URI PRED DZC-JEM. KO SMO SE ZBRALI, SMO ODŠLI PROTI ROŽNIKU. ŠLI SMO: LUKA, MIHA, MARIJANA, IGOR, BOJAN, JAN, EVA IN JAZ MANCA. Z NAMI STA ŠLI ŠPELA IN SILVIJA. KO SMO PRIŠLI ČISTO DO VRHA, DO CERKVE, KJER JE TUDI GOSTILNA, SI JE VSAK NEKAJ NAROČIL. JAZ SEM JEDLA FLANCAT, NEKATERI SO PILI KAVO ALI ČAJ. VRNILI SMO SE OKOLI 17.00. POTEEM SMO ODŠLI DOMOV. BILO JE ZELO LEPO IN TO BI MORALI ŠE KDAJ PONOVI.

AVTORICA: MANCA VIDIC

DATUM: 5. 3. 2020

SLOVENSKI POZDRAV 2020

RAVNO MALO PRED KORONAVIRUSOM SMO ŠLI
NA SLOVENSKI POZDRAV NA SNEMANJE. NA
SNEMANJU SMO BILI 4. 3. 2020. NA SLOVENSKEM
POZDRAVU SO BILI SAMI ZNANI PEVCI. KO NE BO
VEČ KORONAVIRUSA, BI ŠE ŠEL NA SNEMANJE

SLOVENSKEGA POZDRAVA. SLIKAL SEM SE Z VODITELJEM SLOVENSKEGA POZDRAVA BLAŽEM ŠVABOM, KI IMA ANSAMBEL MODRIJANI. NA SLOVENSKI POZDRAV SMO ŠLI: JURE,SANDI, IGOR, LUKA,KLEMEN, ANŽE IN JAZ. PELJALI STA NAS SILVIA IN ŠPELA, VRNILI SMO SE POZNO.

AVTOR: MIHA GORENC

PRIŠLA JE KORONA

ZAČETEK KORONAVIRUSA

KORONAVIRUS SE JE POJAVIL NA KITAJSKEM KONEC LETA 2019. TAM JE BIL PRVI IZBRUH. POTEM SE JE RAZŠIRIL PO VSEJ EVROPI IN CELEM SVETU. V ITALIJI JE BILO ZELO HUDO IN VELIKO ŽRTEV. MISLIM, DA LJUDJE NISO SPOŠTOVALI VLADNIH NAVODIL. ZA ITALIJO SO NA VRSTO PRIŠLE DRŽAVE ŠVICA IN ŠPANIJA. V ŠPANII JE BILO TUDI ZELO VELIKO MRTVIH. TUDI SLOVENIJO JE UJEL VIRUS. ZAENKRAT IZGLEDA, DA GA DOBRO OBLVLADUJEMO. V SRBIJI IMAJO POLICIJSKO URO. V VELIKI BRITANII JE CELO ZBOLEL PRINC CHARLES. NAJHUJE PA JE V ZDA. TAM JE ŠE HUJE KOT V ITALIJI IN ŠPANII.

V SLOVENIJI SO NAJBOJ NASTRADALI ZDRAVNIKI IN MEDICINSKE SESTRE, KI SO BILI V STIKU Z BOLNIKI. NEKATERI ZDRAVNIKI IN MEDICINSKE SESTRE SO ZBOLELI. V SLOVENIJI PRIMANJKUJE ZDRAVSTVENEGA KADRA. ZATO POZIVAJO UPOKOJENE ZDRAVNIKE IN MEDICINSKE SESTRE, NAJ PRIDEJO POMAGATI. SEDAJ JE NA VLADI JANEZ JANŠA IN JE TAKOJ UVEDEL UKREPE, DA BI ZAJEZILI ŠIRJENJE VIRUSA. NE SMEŠ HODITI IZ ENE OBČINE V DRUGO. ZANIMIVO JE TUDI TO, DA TEŽKO PRIDEŠ K ZDRAVNIKU.

VAM POVEM, KAJ SE JE MENI ZGODILO? BILA SEM NAROČENA ZA CT V UKC LJUBLJANA. PRED VHODOM STA STALA 2 VARNOSTNIKA. Z MAMI SVA MU POVEDALA, DA IMAM CT IN DA GREM NA SLIKANJE. EDEN JE REKEL, DA GREM SAMO JAZ LAHKO NAPREJ. MAMI MU REČE, DA IMAM EPILEPTIČNE NAPADE IN DA LAHKO VSAK

TRENUTEK PADEM. VARNOSTNIK PA ODGOVORI, DA LAHKO TUDI ON REČE, DA JE ČRN, V RESNICI PA JE BEL. NISEM MOGLA BITI VEČ TIHO IN SEM MU REKLA, DA SE PRI NJEMU TAKOJ VIDI, DA JE BEL. POTEK NAJU JE SPUSTIL NAPREJ.

NAPISALA KARMEN SADAR

POMEMBNOST SOCIALNIH OMREŽIJ MED KORONO

SREDI MARCA SMO VSI OSTALI DOMA. KAR NAENKRAT NISMO VEČ HODILI V SLUŽBO. NISMO VIDELI VEČ SVOJIH SODELAVCEV IN PRIJATELJEV. STIKI SO BILI PREPOVEDANI ZARADI KORONAVIRUSA. EDINA MOŽNOST, DA SMO SE LAHKO VIDELI, SO BILA SOCIALNA OMREŽJA.

NAJPREJ SMO VZPOSTAVILI FACEBOOK (FB) PROFIL »DZC VSI POVEZANI«. POSKUSILI SMO ZDRUŽITI ČIM VEČ UPORABNIKOV IN STARŠEV, KI SO IMELI IN UPORABILI FB. TAKO SMO SKORAJ DNEVNO BILI V STIKU IN SI DELILI, KAJ VSE SE JE DOGAJALO V NAŠIH DOMOVIH. ORGANIZIRALI SMO TUDI TEDENSKA SKYPE SREČANJA. EN DAN V TEDNU SMO SE DOBILI PREKO SKYPE-A IN SE VIDELI. TO JE BILA ZELO POZITIVNA IZKUŠNJA. HITRO SMO UGOTOVILI, DA NAS JE PREVEČ. ZATO SMO SE RAZDELILI NA DVA TERMINA, TAKO JE BILO LAŽJE. SKYPE SREČANJA POTEKAJO ŠE DANES ENKRAT NA TEDEN. SREČAMO SE S TISTIMI, KI SO ŠE VEDNO DOMA IN NE HODIJO V DZC. V ZAČETKU MAJA SMO LAHKO PONOVRNO ODPRLI VRATA DZC IN SE SREČEVALI V ŽIVO.

NAPISALA SILVIA TAVČAR

PREŽIVETI ČAS MED KORONO 2020

Z MARCEM SMO PRENEHALI Z DELOM V SLUŽBI ZARADI KORONAVIRUSA. DOMA SEM BILA TRI MESECE. POSPRAVLJALA SEM OMARE, ŠIVALA GOBELIN IN SESTAVLJALA PUZZLE. HODILA SEM TUDI NA SPREHODE. IGRALA SEM SE Z NAŠIMI OTROCI. V ČASU, KO SMO BILI DOMA, JE SODELAVCU UMRLA MAMA. Z DRUGIMI SODELAVCI SMO SE ZMENILI, DA KUPIMO SVEČE ZA NA GROB. NEKATERI IZ DZC-JA SO TUDI ŠLI NA POGREB. NEKAJ ČASA SMO BILI ŠE DOMA, DOKLER NISMO DOBILI OD ZGORAJ DOVOLJENJA, DA LAHKO PRIČNEMO Z DELOM. NEKATERI SO ZAČELI Z DELOM PREJ KOT JAZ. V SLUŽBO SEM

PRIŠLA V ZAČETKU JUNIJA. BILA SEM VESELA, KER MI JE BILO ŽE DOLGČAS DOMA.

NAPISALA: MANCA VIDIC

KARANTENA DOMA PRI BOJANU

2020

DOMA SMO OSTALI SREDI MARCA ZARADI KORONAVIRUSA. KO SEM OSTAL DOMA SEM ŠEL PO ZAJTRKU HODIT NA ROŽNIK. NA ROŽNIK SEM ŠEL VSAK DAN, ZJUTRAJ SAM, POPOLDNE PA Z BRATOM ŽIGOM. SILVIJA JE MARCA NAREDILA NA FACEBOOKU SKUPINO, KI SE JE IMENOVALA »VSI POVEZANI DZC.« KONEC MARCA PA JE NAREDILA ŠE SKUPINI NA SKYPU. OB ČETRTEKIH OKOLI 16.00 SMO SE DOBILI TISTI, KI IMAMO SKYPE. ENKRAT SMO VSI PRIŠLI NA SKYPE, AMPAK JE SILVIJA UGOTOVILA, DA NAS JE PREVEČ IN NAREDILA DVE SKUPINI. PRVA SKUPINA NAJ BI SE DOBILA OKOLI

16.00 S SILVIJO, MENTORICO ANICO IN MENTORICO ŠPELO. DRUGA SKUPINA NAJ BI SE DOBILA OB 17.00 Z MATJAŽEM IZ KNJIGOVEZNICE. Z MATJAŽEM SO SE DOBILI VEČINOMA KNJIGOVEZI. JAZ SEM BIL V PRVI SKUPINI S SILVIJO, MENTORICO ANICO IN MENTORICO ŠPELO. ENKRAT SE NAM JE PRIDRUŽILA TUDI JASMINA. KADAR SEM IMEL ČAS SEM NA RAČUNALNIKU IGRAL IGRICE. VSAK DAN SEM ODNESEL SMETI IN Z BRATOM HODIL VEN NA SPREHODE. SPAT SEM HODIL OB 22.00. NEKAJKRAT SMO SE TUDI SAMI DOBILI S PRIJATELJI NA SKYPU IN SE POGOVARJALI. DELATI SEM ZAČEL V JUNIJU. KOMAJ SEM ČAKAL, DA ZAČNEM. BIL SEM VESEL, KO SO ME POKLICALI NA DELO.

BOJAN BERTONCELJ

DELOVNA AKCIJA 2020

Ime mi je Karmen. Dne 1. 6. 2020 sem prišla v DZC delat. Tako, kot vsako jutro, nam je mentorica Anica skuhala kavo. Ko smo spili kavo, smo počakali še Sandija, ki je zamujal. Ko je Sandi prišel, je Anica naštel tiste, ki smo šli z njo in Jasmino v Novo Polje. Šli smo s kombijem, da smo naložili papir. Bilo ga je veliko. Z Anico in Jasmino smo šli: Jan, Anže, Katja in jaz. Ko smo naložili papir, nam je Anica postregla piškote in sok. Anica mi je rekla, naj pogledam, če me kakšna knjiga zanima in naj jo kar vzamem, če želim. Njena tašča je imela res veliko knjig. Gotovo več, kot 400 knjig. Nekaj knjig je bilo zgodovinskih, nekaj od naših pisateljev. Vzela sem 10 knjig. Ko smo se vračali, smo srečali Marka. Najprej nas sploh ni

hotel videti, ko pa je mentorica Anica odprla vrata in ga pozdravila ter ga vprašala, če ga pelje domov, se je le ustavil in pozdravil. Potem smo šli na Surovino in stehali papir. Papirja je bilo 340 kilogramov, kar je zelo veliko. Sredstva, zbrana iz starega papirja prejme Društvo za živali. Papir se zbira čez celo leto, na koncu leta pa Društvo dobi denar. V DZC smo prišli ravno na kosilo. Po kosilu sem poklicala Špelo, če lahko pride gor, da mi pomaga nesti knjige, ker sem imela tri vrečke. Mentorici Anici sem se lepo zahvalila za knjige. Rekla je, da jih bom še dobila, ko bo šla naslednjič v Novo Polje.

Avtorica: Karmen Sadar

INTERVJU Z ANICO VILFAN

Povejte kaj o sebi.

Živim v Vodicach. Hodim v službo. Sem poročena.

Imam tri sinove stare 20, 22 in 28 let. Rada kolesarim, hodim na Šmarno goro in tečem.

Kaj ste po poklicu?

Po poklicu sem vzgojiteljica in delovna inštruktorica.

Kaj ste najprej delali in kaj ste tam delali?

Na OŠPP Dečkova sem bila najprej zaposlena kot spremljevalka gibalno ovirani deklici in kasneje kot varuhinja.

Koliko let delaš v DZC – ju?

V DZC – ju sem zaposlena enajst let.

Zakaj si se odločila za ta poklic?

Menim, da imam najlepša poklica na svetu. Delo, ki ga opravljam z uporabniki sta veselje in ljubezen, ki pa sta potrebna, da lahko opravljaš poklic delovnega inštruktorja.

Seveda sem imela o poklicu vzgojiteljice drugačne predstave. Po tolikih letih dela z otroki in sedaj uporabniki, lahko rečem, da se bom učila celo življenje. So iskrene, neprecenljive in unikatne osebe.

Veselim se njihovih uspehov in napredka v njihovi ustvarjalnosti. Največje darilo je, ko v nekom zanetiš tisto, kar misliš, da je že skoraj ugasnilo.

Ali ti je kdaj žal, da si se odločila za ta poklic?

Res je, da je delo zelo odgovorno, zahtevno in včasih tudi naporno, nikoli pa nisem obžalovala, da sem se odločila za poklic, ki ga opravljam.

Kaj je vplivalo na to da si prišla v DZC?

Optimistično se veselim novih izzivov, pridobivanja izkušenj in tudi želja po preizkušanju novega ustvarjalnega dela še vedno potihoma raste. Hvaležna sem, da mi je bilo to mesto zaupano.

Kaj rada delaš v prostem času?

Kot sem že omenila se rada gibam, rada plešem, se družim, kuham, pečem peciva, rada se nasmejim ob družabnih igrah in hodim na izlete.

Kaj ti je všeč in kaj ne v tej službi?

Vsak dan je nekaj posebnega. Naj bo dober ali manj dober. Vesela sem trenutkov, da sem s

srčnimi in iskrenimi ljudmi, ki jim lahko zaupaš,
jim podariš svoj nasmeh in delček ljubezni.

Kaj je tvoja neuresničena želja?

... neuresničena želja 😊...Preživeti dan na kolesu
s trenutno najboljšim cestnim kolesarjem na
svetu, Primožem Rogličem.

INTERVJU Z GOSPO MARINO UŠTAR, VODJO KNJIGOVEŠKE DEJAVNOSTI V DZC

Povejte mi kaj o sebi?

Všeč mi je barvit, pristno naraven svet. Raje
pečem kot kuham, čeprav nimam rada preveč

sladkih stvari. Zelo hitro se naveličam hoje po trgovinah.

V katero šolo ste hodili in kaj ste študirali?

Po osnovni šoli sem obiskovala srednjo grafično ter kasneje ob službi še fakulteto za poslovne vede. Če mi postane dolgčas pa bom še katero 😊

Če bi se odločili med svojim poklicem in tem kar delate sedaj ali bi se enako odločili?

Želela sem postati vzgojiteljica, vendar sem pred testom za posluh pobegnila 😊

Ali vam je delo v DZC-ju všeč?

Rada in z dušo delam to kar delam. Ni mi všeč le to, da smo obremenjeni s kratkimi roki izdelave.

Ali je zelo naporno delati z ljudmi z posebnimi potrebami?

Z veseljem delam z osebami s posebnimi potrebami, tudi v prostem času občasno sodelujem z organizacijo v kateri so vključene

ranljive osebe. Menim, da so pristnejši od ostalih, vse kar jim nudiš ti s hvaležnostjo vračajo. Žalosti me, da svet do njih ni bolj prijazen.

Koliko let že delate v DZC-ju?

Od ustanovitve DZC-ja 😊. V knjigoveznico sem prišla povsem zelena, v DZC ju dozorevam, še malo in bom zrela za....Ha, ha malo bo treba še počakat😊

Kaj ste delali predno ste prišli v DZC?

V tiskarni kot knjigovezinja.

Kako preživite svoj prosti čas ali kaj počnete v svojem prostem času?

Najraje sem v naravi, zato imam doma vrt, na katerem se sproščam. Ob suhem vremenu grem na bližnji hrib, kjer pustim službene skrbi. Rada grem tudi na krajše in daljše izlete, pogledam dober film ali dokumentarec.

INTERVJU Z MIŠOM OB 40. OBLETNICI DELA V KNJIGOVEZNICI 2020

Povej mi nekaj o sebi?

Ko sem imel še mamo in očeta, sem stanoval na Praprotnikovi ulici blizu Karlovške. Imam brata in svakinjo. Brat je starejši od mene. Sedaj živim pri bratu v Grosupljem. Imam nečakinjo, ki je že starejša in ima 2 sina. Deset let sem živel pri mami in očetu.

Kje si najprej delal?

Najprej sem delal na Karlovški. Moj šef je bil Miro Podgoršek, mentor Roman Gros.

Kaj ste delali?

Veliko smo delali za Mladinsko knjigo. Naredili smo veliko koledarjev. Na roke smo nosili tudi po dve bali lepenke skupaj.

Kaj delaš v knjigoveznici?

Lepim, mešam in ostalo, kar mi naroči vodja, gospa Marina.

Ali rad delaš v knjigoveznici?

Rad delam v knjigoveznici.

Ali že kaj razmišljaš o upokojitvi?

Da razmišljam, da bi se upokojil. Sploh pa sedaj v tej situaciji, ki je. Meni je težko priti v službo.

Najprej moram na primestni avtobus, da pridem v Ljubljano potem pa še na mestni, da pridem sploh v službo.

Koliko let že delaš pri gospe Marini?

Pri šefinji Marini delam približno 10 let.

Ali se razumeš z sodelavci?

Zelo dobro se razumem, najbolj se razumem s sodelavko Metko. Z vsemi se zelo dobro razumem.

Kaj počneš v prostem času?

Gledam televizijo, DVD in poslušam glasbo.

Kaj je tvoja neuresničena želja?

Nimam je.

Avtorica: Karmen Sadar

NOVI SODELAVEC ERVIN

Ervin je novembra 2020 prišel v kreativno delavnico DZC. V šolo je hodil v Jarše, zato že pozna dva sodelavca. Pozna Katjo in Anžeta. Ko je

prvič prišel k nam, se je počutil v redu tudi zato, ker ju je že poznal. Pravi, da so ga sodelavci, ki jih še ni poznal, lepo sprejeli. Najraje striže filc. Rad je pri obeh inštruktoricah. Kadar smo na vrsti za pospravljanje hiše najraje sesa, predvsem v družbi s Sandijem. V DZC prihaja in odhaja z avtobusom. Ervin dela vsak dan do 14. ure. Ob 14. uri gre na avtobusno postajo, vozi se z avtobusoma številka 19 in 6. Stanuje na Rudniku. V službo nikoli ne zamuja.

GESLO 2020

Katero drevo okrasimo v času Božiča?

A. Hrast

Ž. Bor

P. Jelko

Kakšne barve je Božičkova kapa?

L. rdeča in bela

S. modra in roza

K. črna in bela

Koliko letnih časov poznamo?

F. 5

A. 4

I. 2

Iz česa je narejen kruh?

R. čokolade

N. moka

Š. paradižnik

Kakšnega okusa je limona?

P.grenkega

V.sladkega

I. kislega

Kdaj odpade listje z dreves?

C. jeseni

M. poleti

U. pozimi

Kateri virus se je širil v letu 2020?

J. španska gripa

A. koronavirus

E. prašičja gripa

Rešitev je: ?

Sestavila: Karmen Sadar

**Prispevki v nadaljevanju so nastali v letu 2021*

INTERVJU Z VARUHO ČLOVEKOVIH PRAVIC PETROM SVETINO

Na kratko mi povejte nekaj o sebi.

Jaz sem Peter Svetina. Drugo leto sem varuh človekovih pravic. Moj mandat traja pet let. Drugače sem specialni pedagog. Pred tem sem 30 let delal na področju oseb z motnjami v duševnem razvoju. Pred dvema letoma in pol me je državni zbor izvolil za varuha človekovih pravic in sedaj opravljam to pomembno in odgovorno delo.

Kaj najraje prostem času in koliko ga imate?

Prosti čas. V prostem času sem najraje z družino. Hodimo skupaj v hribe, zelo rad urejam svoj vrt in okolico in dom, tako da moram reči, da sem v prostem času najraje doma z družino.

Preden ste postali varuh človekovih pravic ste veliko delali z in za osebe z motnjo v duševnem razvoju?

Ja tako je. Najprej sem bil učitelj na šoli s prilagojenim programom. Potem sem delal v stanovanjskih skupinah in pa tudi v Avstriji. Bil sem direktor v varstveno delovnem centru, kjer sem se spravil na pot zaposlovanja in sem vodil dva zaposlitvena centra, kjer smo zaposlovali osebe z motnjo v duševnim razvoju.

Kje ste to delali?

V Mengšu.

Zakaj ste se odločili za to poklicno pot?

Imam sestro z motnjo v duševnem razvoju, z Downovim sindromom. To me je nekako usmerilo v to smer, delo z osebami z motnjo v duševnem

razvoju. Za zaposlovanje sem se odločil, ker verjamem, da je vsak od teh judi zmožen in sposoben delati po svojih zmožnostih, da mu je potrebno ustvariti potrebno delovno mesto in tudi dostojno plačo, da si ustvari življenje.

Kar se zdajšnje pozicije tiče, je pa tako, da so me prijatelji nagovorili naj kandidiram, ko je predsednik Republike objavil razpis za varuha človekovih pravic. Sem se odločil, da bom kandidiral, da bi to funkcijo opravljal in sem bil potem tudi izvoljen.

Ste tudi soustanovitelj Grunta, lahko poveste kaj več o tem?

Tako je, z Matijem Zadrgalom, prijateljem s Komende, sva skupaj leta 2013 ustanovila Zavod Grunt, v katerem smo potem zaposlili dva strokovna sodelavca za pet invalidov na

zaščitene delovnih mestih. To je bilo ustvarjanje delovnih mest na podeželju za invalidne osebe s manjšo delovno zmožnostjo. Ukvarjali smo se s predelavo domačih proizvodov, oziroma pridelkov, ki so na kmetiji zrasli. Ob nastopu mandata varuha sem se umaknil iz Grunta. Grunt pa zdaj deluje v okviru družine. Vodi ga sin ustanovitelja in zavod deluje popolnoma normalno naprej.

Lahko na kratko in razumljivo opišete delo in naloge varuha človekovih pravic?

Varuh človekovih pravic bdi nad spoštovanjem človekovih pravic vseh prebivalcev in prebivalk v Sloveniji. To se pravi, da s sodelavkami in sodelavci bdimo nad tem, da se ne kršijo človekove pravice vsakemu posamezniku. Ljudje

se obrnejo na nas, ko imajo občutek, da so jim človekove pravice kršene. Mi to preučimo, potem jim pomagamo pri tem, da se jim pravice ne kršijo več. K temu spodbujamo vlado, ministrstva, občine in jih opozarjamo na to, da morajo spoštovati človekove pravice. Na kratko je to naše delo.

Kako izgleda vaš delovni dan?

Zjutraj pridem v službo. Od doma se pripeljem s svojim avtom. Pregledam objave po medijih. Pregledam pošto, pišem odgovore, imam sestanke s sodelavci. Pa pisma, ki jih pošiljamo ministrom na ministrstva, kjer jih opozarjamo na kršitve ali pa sprašujemo kakšno je njihovo stališče. Imam zelo veliko sestankov, veliko se srečujem z različnimi ljudmi. Tako, da dan kar hitro mine.

S katerimi zadevami imate največ dela, kje so najtrši orehi?

Največ dela trenutno je s stvarmi, ki se tičejo ukrepov v času epidemije. Vprašanja, kot so obvezno nošenje mask, zapiranje šol, odpiranje šol, stiske, s katerimi se ljudje srečujejo. Največ dela je dejansko s stisko vsakega posameznika, s katero se sreča in se obrne na nas. Zelo konkretno je veliko dela, ki se tiče otrok, varovanje otrokovih pravic. Pogosto se srečujemo z vprašanjem revščine. Tako da je zelo veliko vprašanj s katerimi se srečujemo in zelo težko je izpostaviti, s katerimi zadevami je največ dela.

Največ dela je pa takrat, ko se neki organi, vlada, ministrstva, občine, nočejo odzvati na kakšne predloge ali opozorila. Ko ne želijo odgovarjati ali se pogovarjati. Meni je zelo pomemben dialog,

zelo pomembno je, da se med seboj pogovarjamo.

Najtrši oreh je takrat, ko z druge strani ni pripravljenost za pogovor in pripravljenost, da bi to rešili.

Kako mislite, da je v Sloveniji poskrbljeno za osebe z motnjo v duševnem razvoju?

Zagotovo imamo zakonodajo, ki daje kar veliko možnosti za obravnavo in razvoj oseb z motnjami v duševnem razvoju in nenazadnje tudi njihovimi družinam. Zagotovo pa je še veliko prostora, da bi se osebe z motnjami v duševnem razvoju opolnomočilo. Da bi se dalo možnost izbire, da delajo kar želijo in da se lahko tudi usposobijo - naj si bo to šolanje ali zaposlitev, kakršne si želijo.

Vključitev v varstveno delovne centre, na delovna mesta, za katera so sposobni, se usposobiti in ga opravljati, te možnosti izbire je zaenkrat še premalo. Poleg tega pa je treba več delati na tem, da se ti ljudje ne pošiljajo v velike inštitucije, ampak da so v svojem lokalnem okolju, pri sebi doma. Tako v svojem domačem okolju najdejo možnost bodisi obravnave, vključitve ali zaposlitve, pa tudi bivanja, seveda.

Je po vašem mnenju skrb za osebe s posebnimi potrebami lahko dostopna za vse starostne skupine, tako za otroke, odrasle in starejše?

Po zakonodaji, ki jo imamo, bi morala biti. Vprašanje je, če je dovolj možnosti izbire. Mesta je treba zagotoviti in tudi sedaj, v tem trenutku, opozarjamo ministrstva, da je treba dati možnost vključevanja vsem ljudem, ki si to želijo. Jaz upam

in verjamem, da bomo pri tem uspešni. Zaenkrat primanjkuje mest za odrasle osebe po 20. letu in to je treba urediti.

Po celi državi primanjkuje mest v DZC-jih in VDC-jih. Ali se pristojni zavedajo velike potrebe po zaposlitvi oseb z motnjami v duševnem razvoju?

Kot sem že omenil, je to največji problem. Problem je pomanjkanje mest, včasih je tudi dostopnost posameznikov do teh mest otežena. Sam se zelo zavzemam za to, da se tudi ta mesta - najsi bodo v VDC-jih, stanovanjskih skupinah - rešujejo v manjših enotah, v lokalnem okolju, kjer ljudje živijo. Tako, da bodo lažje dostopali do njih. Je pa naloga vlade, da mora omogočiti oziroma povečati število mest. Mi na to tudi apeliramo.

Kako je z razširitvijo koncesije za varstveno delovne centre?

Mi smo se zadnjič sestali s koncesionarji. Tudi na ministrstvo smo poslali dopis, v katerem ugotavljamo, da je potrebno povečati kapacitete. Širitev koncesije je ena izmed možnosti izbire, ki jo imajo ljudje z motnjami v duševnem razvoju. In kar intenzivne pogovore vodim z ministrom v tej zadevi.

Pa se ministrstvo odzove na to?

Ministrstvo, moram reči, se odziva na to. Smo tako daleč, da se pogovarjamo.

Na kateri dosežek v prvih dveh letih vašega mandata ste najbolj ponosni in kaj imate v načrtu za naslednja štiri leta?

Če bi me na začetku mandata vprašali kaj bom naredil po enem letu, bi zagotovo rekel, da bo prišla epidemija COVIDA. Tako, da kaj v štirih letih

mojega mandata, kaj nas še čaka, je zelo veliko vprašanje. Težko je reči, na kateri dosežek bi bil v teh dveh letih lahko najbolj ponosen. Ko rešimo težavo enega človeka, smo v bistvu rešili svet. Z majhnimi koraki in majhnimi uspehi je treba biti zadovoljen. Težavo majhnega posameznika, ki ima problem in ga rešimo, to je zame največji uspeh.

Kakšni so vaši načrti za prihodnost?

Prihodnost je še tako zelo daleč, da v bistvu v teh časih, ko živimo v nekem čudnem obdobju, je zelo težko načrtovati svojo prihodnost. Zagotovo bi pa še naprej želel ostati na razpolago ljudem, ki jim lahko s svojim znanjem, izkušnjami in sposobnostmi pomagam do boljšega življenja.

Avtorica: Karmen Sadar

DAŠIN 30. ROJSTNI DAN 2021

Sodelavka Daša je imela 14. maja 30 let. Od Daše babi je prišla na njen rojstni dan domov. Za 30 rojstni dan je od Daše oče naredil Daši mlaj. Mami od Daše je naredila doma torto. Doma so imeli golaž in pečen krompir. Bili so doma.

V torek je Daša v službo prinesla veliko pico, 2 steklenici koka kole in sok. Vsi smo bili notri, saj je padal dež. Daša, je na rojstni dan povabila tudi knjigoveze. Prišel je tudi Kristjan, ki dela pri nas vsake toliko časa. Bilo je zelo lepo in dolgo smo praznovali. Daši sta mami in oči za rojstni dan kupila srebrn prstan, kupila sta ji tudi srebrno zapestnico. Daša je od babi dobila mikico. V službi je za 30. rojstni dan tudi dobila darilo - dobila je balone, na katerih je bila napisana številka 30 in mikico, na kateri je bila številka 30 in njena slika.

Dobila je tudi ogrlico in bonbone. Bila je zelo vesela, saj je bilo lepo praznovanje.

Avtorica: Karmen Sadar

PRAZNOVANJE 30. ROJSTNEGA DNE 2021

Ime mi je Eva. V nedeljo, 30. 5. 2021 smo na Krasu praznovali moj 30. rojstni dan. Ko sva z očetom prišla na Kras, sploh nisem vedela kaj se dogaja. Vse je bilo okrašeno z baloni, za 30 .rojstni dan so mi postavili celo mlaj. Gostje so se skrili v hišo. Ko sva z očetom prispela, so prišli ven in mi zapeli vse najboljše ter mi voščili za rojstni dan. Dobila sem darila in ugotovila, da je bilo to zelo lepo presenečenje. Lepo sem praznovala na Krasu in bila sem zelo vesela.

V ponedeljek, 31. 5. sem tudi v službi na Viču v DZC-ju praznovala rojstni dan. Naročili smo dve pici da te kap iz picerije Julči. Zapeli so mi Vse

najboljše zate. Potem je nekaj besed povedala gospa Elvira, nato pa mi je še vsak posebej čestital. Ker sem imela okroglo obletnico, sem od službe dobila darilo. Oče je kasneje pripeljal v službo še torto. Prinesla sem tudi sokove. Povabila sem tudi knjigoveze. Bili smo zunaj, ker je bilo lepo vreme. Tako je bilo praznovanje s sodelavci še bolj prijetno.

Avtorica: Eva Zavodnik

PREDAVANJE O PRAVILNEM UMIVANJU ROK 2021

Ime mi je Bojan. Dne 10.9.2021. smo imeli predavanje o čistoči rok. Kako se pravilno umiva roke. Prišli so strokovnjaki iz podjetja Kimi, ki je letos praznovalo 50 let obstoja. Podjetje se ukvarja z izdelavo razkužil in čistil. DZC Janeza Levca jih pri njih tudi naroča.

Prišla sta dva gospoda in se predstavila. Enemu je bilo ime Mitja, drugemu pa Lovro. S seboj sta prinesla stroj, ki ti pokaže, če si si pravilno umil roke. Pokazala sta tudi, kako se pravilno razkuži roke. Predavanje je bilo zelo zanimivo.

Avtor: Bojan Bertoncelj

DZC CEPLJENJE 2021

V februarju 2021 smo zjutraj z DZC-jem odšli na Gospodarsko razstavišče, kjer smo se cepili proti Covidu-19. Tam smo bili: Luka, Katja P., Sandi, Anže, Domen, Daša, Minela, Toni, Jure, mali Franci, veliki Franci, Darko, Jani, Karmen in jaz. Ko smo se cepili, so nam na roko nalepili listek z uro, cepljenja. Po cepljenju smo morali čakati še 30 minut v čakalnici, če bi prišlo do kakšne reakcije in bi bilo treba ukrepati.

Pri cepljenju smo zavihali rokav, da nam je zdravnica lahko zabodla injekcijo v roko. Mene je še nekaj časa bolela, a ni bilo nič hujšega. Vesela sem, da je prvo cepljenje za menoj, a že čakam na drugi odmerek.

Avtorica: Manca Vidic

POTEPANJE S SESTRO PO SLOVENIJI 2021

S sestro Špelo sva šli v ponedeljek, 9. 8. 2021 na izlet po Sloveniji. Šli sva malo zapravljat oziroma jaz sem šla malo zapravljat, ker poleti še nikamor nisem šla. V času kolektivnega dopusta pa mi je Špela rekla, če bi šla Pivko v Muzej vojaške zgodovine. Tako sva od doma odšli okoli 8. ure zjutraj. V Muzej vojaške zgodovine sva prišli okoli desetih dopoldne. Jaz sem uporabila turistični bon, ki smo ga dobili letos za vstopnine. Tam sva s Špelo videli tanke iz 1. in 2. svetovne vojne. Videli sva tudi podmornico, helikopter, rešilni avto. Včasih, v Jugoslaviji, so reševalce klicali na številko 94. Videli sva pripomočke, s katerimi so v vojni delali zobozdravniki in lepo ohranjeno lokomotivo. Pravzaprav je vse dobro

ohranjeno in mislim, da če bi prišlo do kakšne vojne, bi bilo vse uporabno.

Potem sva šli s Špelo še v Predjamski grad, ki je bil zgrajen v 12 stoletju. Špela me je že vnaprej opozorila, da je v Predjamskem gradu veliko stopnic in veliko za hoditi. Videli sva veliko turistov v Pivki v muzeju in v Predjamskem gradu. Slovencev je bilo zelo malo. Prevladovali so nemški turisti, a je bilo tudi drugih turistov veliko. Ogled Predjamskega gradu je bil voden. Ko sva končali z ogledom in sva se spuščali po strmih in ozkih stopnicah sem bila malo nerodna, malo pa utrujena in sem padla. Ko sva se s Špelo peljali domov po primorski cesti je bil zastoj, kajti zgodila je nesreča. Mislila sem, da se bova zaradi nesreče vozili vsaj 2 uri, vendar je šlo kar hitro naprej.

Naslednji dan je prišlo vse za mano. Vse me je bolelo, ker nimam nobene kondicije, vendar se je splačalo iti na izlet. S sestro sva imeli lep izlet, ki ga bova še kdaj ponovili.

Avtorica: Karmen Sadar

KRAS

Kras je pokrajina v Sloveniji, kamor se ljudje pogosto odpravijo na izlet. Dostikrat na Krasu piha burja predvsem pozimi in jeseni. Kraška zemlja je znana po svoji rdeči barvi in se imenuje terra rosa. Kras je znan tudi po vinogradih in trgatvah.

Za trgategv potrebujemo škarje, rokavice, sode in traktorje. Na trgatvi se zbere veliko ljudi. Ko se trgategv zaključi, imamo kosilo. V stiskalnico stresejo grozdje in ven priteče mošt. Na nebu zasije sonce, dostikrat tudi na Krasu dežuje, ker pa je voda na Krasu dragocena, jo varčujemo. Zbiramo jo v vodnjakih in cisternah. Kras je znan

tudi po kakijih in špargljih. Vsako leto novembra ga pobremo in zložimo v zaboje.

Avtorica: Eva Zavodnik

IZLET ZA ROJSTNI DAN

Na Žigov in moj rojstni dan (z Žigo sva namreč dvojčka) smo šli Ajda, Žiga in jaz na hrib Kurešček. Bil je lep dan. Ko smo prišli na vrh, smo imeli malico. Malo smo še posedeli na vrhu, potem pa smo šli proti avtu in se odpeljali domov. Ko smo prišli domov, smo imeli torto, z Žigom sva dobila darila. Bilo je lepo praznovanje in lep izlet. Sreča se nam je nasmehnila in bil je sončen, topel dan. Z Žigo skoraj vsak dan hodiva na hrib Rožnik.

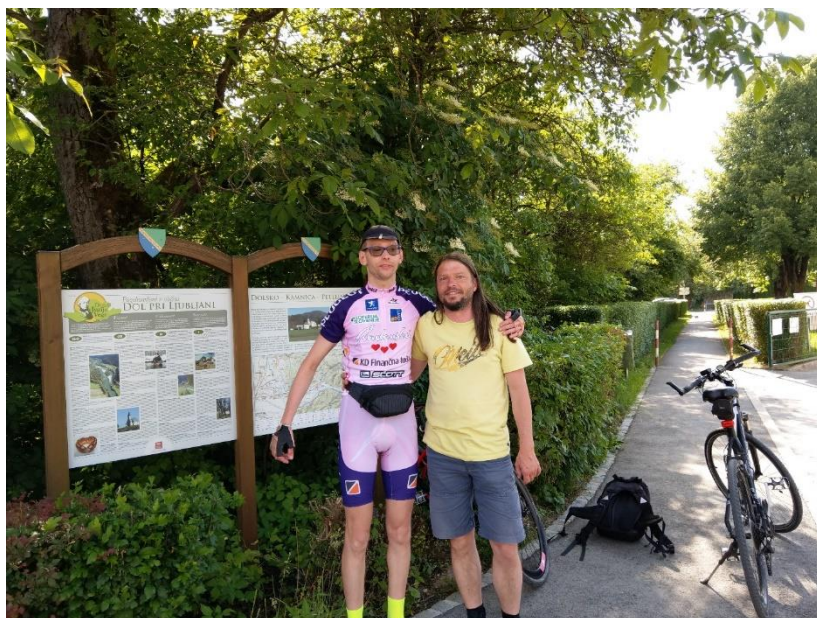
Avtor: Bojan Bertoncelj

KOLESARSKI IZLET 2021

V torek, 15. junija sva se z Blažem po službi odpeljala v Zalog, kjer sem doma. Pojedel sem kosilo, Blaž pa se je medtem pogovarjal z mojim očetom. Nato sva se odpravila na pot proti Dolskem. Bilo je vroče, a je na kolesu prijetno pihalo. V Dolskem sva naredila postanek in si privoščila radler 0,0%. Pot sva nadaljevala proti Dolu in Mali Loki. Cesta je bila zelo lepa, prometa pa malo. Na enem odseku sva se peljala kar 28 km/h, saj mi je Blaž dal pospešek.

V Šentpavlu pri Domžalah sva se obrnila proti Ljubljani in se preko Sneberij vrnila v Zalog. Skupaj sva prevozila 38 km poti. Prijetno utrujena sva se poslovila in se dogovorila, da bova kmalu spet odšla na skupen izlet s kolesi.

Napisal: Sandi Štravs

OBISK V ŽIVALSKEM VRTU 2021

V petek, 28. 5. 2021 smo se zbrali pred DZC-jem in peš odšli v Živalski vrt. Mami je Karmen pripeljala pred vhod, kjer smo bili zmenjeni. Karmen je s seboj pripeljala voziček, saj bi bilo sicer zanjo naporno. Jana jo je peljala do žiraf,

potem pa je šla naprej peš, ker je bilo za voziček prestrmo. Veliko nas je bilo. Karmen je veliko slikala, česar pa ni mogla sem ji slikala jaz. Slikala sem ji oslička in medvede. Karmen je nato dala fotoaparata Sandiju, da bi ji kaj slikal, vendar Sandi ni naredil niti ene slike.

Videli smo veliko živali: srne, noje, ptice, žirafe, are, slona, volka, več vrst opic. Videli smo tudi medvede, osličke, surikate, mroža, gamse, kamele, ovce, mlade kozice in mlade pujske. Anica, Jasmina, Luka in Karmen so ostali pri žirafah, mi pa smo šli naprej. Ko smo se vračali, sem šla jaz Karmen v trgovino s spominki po magnetek in nekaj razglednic. Naredili smo skupinsko sliko ter šli na pijačo.

Iz živalskega vrta smo šli peš v DZC na kosilo, potem pa domov. Seveda smo še počakali mami od Karmen, ki jo je prišla iskat. Bil je lep izlet in lep dan.

Avtorica: Eva Zavodnik

LETOVANJE V PORTOROŽU AVGUSTA 2021

V ponedeljek, 23. 8. 2021 smo se zbrali pred DZC-jem. Ob 8. uri in 30 minut smo se odpeljali z dvema kombijema in enim osebnim vozilom. Odpeljali smo se v Portorož. Ves čas je padal dež. Mentorji, ki so šli z nami so bili vodja skupine Blaž, mentorica Anica, mentorica Milena, Jasmina in Nika, ki sem jo šele spoznala. Z Niko naj bi bili skupaj v sobi. V ponedeljek je ves dan deževalo, tako da nismo šli nič na plažo. V Portorož smo prispeli približno ob 12. uri. Najprej smo se prijavili v hostlu Korotan, vendar sobe še niso bile pripravljene in smo šli najprej na kosilo. Ker je v ponedeljek močno deževalo, smo po kosilu odšli v sobe in razpakirali kovčke. Jaz sem imela s seboj tudi voziček. Zvečer smo šli malo po mestu, ker se

je vreme umirilo. Ko smo prišli s sprehoda, sem se stuširala in šla potem v posteljo. Mentorji so imeli sestanek v zvezi z aktivnostmi v naslednjih dneh. V torek smo - vsaj zame, ki rada malo poležim - zgodaj vstali. Ob pol devetih smo odšli na zajtrk v gostilno, potem pa takoj na plažo. Do 12h smo bili na plaži, ob pol enih smo odšli v gostilno na kosilo in potem na popoldanski počitek. Meni je kar prijalo, da sem lahko malo zaspala. Okoli treh popoldne smo šli ponovno na plažo. Na plaži smo bili približno do šestih, potem pa smo odšli na večerjo. Bila sem veliko v vodi. V četrtek smo bili po kosilu dogovorjeni za plovbo z ladjico. Do Pirana smo šli kar peš. Plovba je bila izredno zanimiva, saj smo si iz podpalubja ladjice lahko ogledali podmorski svet. Videli smo veliko rib. Videli smo tudi bele meduze, ki pa niso nevarne. Imeli smo vodičko, ki ji je bilo ime Kaja. Kaja je bila

zelo prijazna in je povedala veliko zanimivosti. Iz Pirana smo pluli proti Fiesi in Strunjanu. V Fiesti sta dve jezери. V Bernardinu je bilo včasih 26 cerkva, danes jih je samo še 13. Videli smo tudi obzidje Pirana. Ladjica je imela kapitana po imenu Marko.

Jaz sem vse dni veliko plavala. Mentorice so bile presenečene, da plavati znam, "mrtvaka" pa ne. V četrtek zvečer smo šli po večerji v Bernardin na živo glasbo, saj je bil naš zadnji večer na morju.

Jaz sem za vse mentorje kupila magnetke za spomin. Mentorji so si sami izbrali magnetke. Nika ga ni hotela. Za Špelo sem kupila zapestnico in denarnico, ker je nima.

Ko smo prišli v Ljubljano, je gospa Elvira odhajala. Ravno nas je še ujela, da nam je sporočila, da moramo v ponedeljek ponovno priti v službo z maskami. Bilo je lepo petdnevno letovanje. Na letovanje bi šla še, ampak naslednjič ne v Portorož.

Mislim, da so tudi drugi obmorski kraji zelo zanimivi.

Avtorja: Karmen Sadar in Bojan Bertoncelj

DELO V PARKU 2021

Ko je zunaj lepo vreme, se odpravimo v park. Nekateri grabijo listje, odstranjujejo plevel, ki se nabere med tlakovci, pometajo parkirišče, kosijo travo, obrezujejo živo mejo. Ko je pokošena trava, jo pograbijo. V parku imamo tudi sadno drevje sliv in v lanskem letu smo imeli velik pridelek sladnih sliv. Spomladi lahko opazujemo in poslušamo petje ptic. Jeseni pa veverice, ki odnašajo orehe.

V parku radi posedimo v času malice, če je vreme lepo. Tudi različna praznovanja kot so rojstni dnevi ali srečanja s starši radi organiziramo v parku. Popoldne se v parku sprehajajo in družijo tudi ljudje iz okolice.

V oktobru smo imeli delovno akcijo. Skupaj z nekaterimi prostovoljci in starši smo izruvali stare lesene tlakovce na poteh, saj bomo dobili nove, betonske.

Napisala: Suzana Brkič

GESLO 2021

Katero je glavno mesto Slovenije?

O. Maribor

P. Ljubljana

C. Ptuj

J. Kranj

Kdo je direktor DZC-ja?

V. Elvira Agič

Č. Marina Uštar

O. Matej Rovšek

L. Silvia Tavčar

Kdo je župan Ljubljane leta 2021?

V. Boris Popovič

L. Zoran Jankovič

F. Janez Žakelj

R. Ivan Hribar

Kdo je predsednik Slovenije 2021?

C. Milan Kučan

E. Borut Pahor

J. Janez Drnovšek

Š. Miro Cerar

Kdo je napisal slovensko himno?

T. France Prešeren

E. Simon Gregorčič

N. Janez Menart

M. Oton Župančič

V kateri slovenski pokrajini pridelujejo cviček?

K. Koroška

J. Dolenjska

C. Primorska

A. Notranjska

Kateri Slovenski pesnik je napisal pesem

Povodni mož?

E. Simon Gregorič

D. France Prešeren

I. Oton Župančič

G. Janez Menart

GESLO JE: ?

Sestavila: Karmen Sadar